

indgiver 2,4 patentansøgninger pr. 10.000 indbyggere imod 4,5 i Sverige og 4,7 i USA. Når man så ved fra lovforslagets bemærkninger, at Sverige og USA har forskellige lovregler med hensyn til forskeres ret kontra ikke-ret til egne opfindelser, er det selvfølgelig svært deraf at udlede, at det ene system er bedre end det andet.

Men på den anden side mener vi altså i CD, at det er rimeligt, at forskningsministeren nu forsøger at lave de danske regler om som en konsekvens af den lave patentering, og CD er derfor positivt indstillet over for lovforslaget i sin helhed.

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Susanne Clemensen sagde på vegne af Centrum-Demokraterne, at hun ikke havde fulgt med i den intense debat, der havde været i Forskningsudvalget. Jeg vil blot sige, at der mig bekendt ikke har været nogen intens debat i Forskningsudvalget om det her forslag. Der har slet ikke været nogen debat om det her forslag; det har jo ikke været i Forskningsudvalget endnu.

Den intense debat er i meget høj grad foregået i offentligheden i medierne, og der har ikke været én uge i de forløbne måneder, hvor der ikke har været en kronik i en af de store landsdækkende aviser om netop dette forslag.

Det er jo meget interessant, når man læser høringssvarene her, hvor meningene virkelig har været meget, meget stærke for eller imod dette forslag, at den voldsomme meningsudveksling, der har været i høringssvarene, kan man ikke rigtig genkende her i debatten i Folketingssalen.

Jeg synes, det er meget beroligende at høre, at mange godt kan se, at det er vigtigt, at man får et fremskridt på det her område, og at man også bliver nødt til at slagte nogle hellige køer i den forbindelse.

Der er ingen tvivl om, at der forskes meget, og der forskes godt i Danmark. Det viser alle undersøgelser. Et af de få problemer, vi har på dette område, er, at forskningen udnyttes for lidt. Forsknings resultater udnyttes for lidt. Det er som sagt ikke nogen kritik af forskerne, det er ikke nogen kritik af deres resultater, men det er en kritik af det system, vi har, som skal opfange de ideer og de udnyttelige tanker, som forskerne frembringer undervejs i deres arbejde.

Som det er i øjeblikket, kan forskerne få kontakt med en erhvervsdrivende eller et patentbureau for at få patenteret og udnyttet deres opdagelser, og universitetet er i og for sig ikke involveret overhovedet i processen. Det, der sker her, er, at universitetet får mulighed for at opfange ideer meget hurtigt og patentere dem og dermed sørge for, at de bliver udnyttet.

Inden for erhvervslivet er nogle glade for det her forslag, nogle er ligeglade, nogle er modstandere af forslaget. Man kan sige, at som forholdene er nu, har erhvervslivet alle muligheder for at gå ind og få nogle billige aftaler, måske for billige aftaler, med forskerne om, hvordan de kan udnytte deres opdagelser, og de har i hvert fald frit spil, for der er ikke nogen konkurrenter på området. Erhvervslivet kan gøre, som de vil, med de forskere, som de får til at forhandle patentrettigheder med dem.

Jeg synes, det er glimrende, at man nu prøver at gå en anden vej, nemlig at lade arbejdsgiveren, universiteterne, være med til at rådgive og hjælpe de forskere, der har ideer, til at få dem udnyttet og patenteret.

Det er tidligere blevet nævnt, hvad andre lande gør, og det er jo fuldstændig åbent, fordi landene gør noget meget forskelligt, og det er selvfølgelig i høj grad traditionelt betinget. Man kan ikke sige på forhånd, at det ene system er bedre end det andet, men det her har vi i hvert fald ikke prøvet før, og da vi har god forskning i Danmark, og da vi har gode resultater på mange områder, så lad os da prøve det her. Jeg synes, det ville være glimrende, hvis vi fik et meget bredt forlig her i Folketinget om det, hvor vi fik taget nogle af de knaster ud, som nogle af de tidligere ordførere har nævnt.

Det, man kan se af høringssvarene, er jo, at enten er folk lodret imod, at der overhovedet skal overføres ret til udnyttelse af opdagelser fra den enkelte forsker til arbejdsgiveren, og i så fald må man jo sige, at så er der ikke mere at forhandle om, hvis man principielt er imod, at den overførsel skal finde sted.

Hvis man derimod synes, det er fornuftigt, at man overlader udnyttelsesretten til en opdagelse til arbejdsgiveren, som man har det for alle andre ansatte end universitetsforskere, hvis man synes, at det er i orden, så lad os dog i det mindste forhandle om vilkårene for, hvordan det kan foregå, finde den rette ramme for lovgivningen og de rette betingelser, vi kan give både universiteterne og forskerne; så tror jeg vi